

Κομοτηνή: Συλλείτουργο ενώπιον της Ιεράς Εικόνας της Παναγίας του «Άξιον Εστίν»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Την Κυριακή προ της Παγκοσμίου Υψώσεως του Τιμίου και Ζωοποιού Σταυρού (11 Σεπτεμβρίου), τελέστηκε στον κατάμεστο Καθεδρικό Ιερό Ναό του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Κομοτηνής, Πολυαρχιερατικό Συλλείτουργο ενώπιον της Ιεράς και Σεβασμίας Εικόνας της Παναγίας του «Άξιον Εστί» εκ του Πρωτάτου του Αγίου Όρους.

Στο λαμπρό Πολυαρχιερατικό Συλλείτουργο προεξήρχε και κήρυξε τον θείο λόγο ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων και συμμετείχαν οι Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός, Σερβίων και Κοζάνης κ. Πάυλος, Μποτσουάνας κ. Γεννάδιος (Πατριαρχείο Αλεξανδρείας), ο οποίος χοροστάτησε και στον Όρθρο και

ο οικείος Ποιμενάρχης, Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας και Κομοτηνής κ. Παντελεήμων.

Την κοινή εφέστιο προστάτιδα Ιερά Εικόνα όλων των Αγιορείτικων Μονών, την Παναγία του «Άξιον Εστί» από τον Πανίερο Ιερό Ναό του Πρωτάτου των Καρεών του Αγίου Όρους, όπου φυλάσσεται, συνοδεύουν ο Οσιολογιώτατος Πρωτεπιστάτης του Αγίου Όρους Γέροντας Χριστοφόρος Ιβηρίτης, μέλη της Ιεράς Κοινότητας και Εκπρόσωποι των Ιερών Μονών του Αγιωνύμου Όρους.

Στο τέλος, ο οικείος Ποιμενάρχης, Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας και Κομοτηνής κ. Παντελεήμων, εξέφρασε τις θερμές του ευχαριστίες τόσο προς τους Αγίους Αρχιερείς που συμμετείχαν, όσο και προς τον Οσιολογιώτατο Πρωτεπιστάτη του Αγίου Όρους Γέροντα Χριστοφόρο Ιβηρίτη και τα μέλη της Ιεράς Κοινότητας για την μεγάλη ευλογία που κόμισαν στην ακριτική και ιστορική Ιερά Μητρόπολη.

[Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:](#)

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας κ. Παντελεήμων στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Ἄξιον ἔστιν ὡς ἀληθῶς μακαρί-ζειν σε, τὴν Θεοτόκον».

Μέ βαθύτατη συγκίνηση καὶ ἄπει-ρο σεβασμό πρὸς τὸ ἱερώτατο καὶ πάνσεπτο πρόσωπο τῆς Κυρίας Θεο-τόκου ἐπαναλαμβάνουμε καὶ ἐμεῖς σήμερα «ἀναξίους χεῖλεσιν» τὸν ἀρχαγγελικό ὕμνο ἐνώπιον τῆς χαριτοβρύτου καὶ πανσεβά-στου εἰκόνας τῆς Ὑπεραγίας Θεο-τόκου τοῦ «Ἄξιον ἔστί».

Τὸν ἐπαναλαμβάνουμε ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐκ μέσης καρδίας, ἔχοντας ἀπολαύσει τὴ μεγάλη εὐλογία τῆς μητρικῆς της ἀγάπης, ὅχι μόνο νὰ προσκυνήσουμε γιὰ μίᾶ ἀκόμη φορά τὴν ἱστορική καὶ θαυματουργό εἰκόνα της, τὴν «ἐφέ-στιο τῶν ἐφεστίων» εἰκόνα, ὅπως ἀποκαλεῖται ἡ Παναγία τοῦ «Ἄξιον ἔστί», τὴν ἐφέστιο εἰκό-να τῶν Καρυῶν καὶ τοῦ Πρωτά-του, ἀλλὰ καὶ νὰ τελέσουμε τὸ σημερινό πανηγυρικό ἀρχιερατικό συλλεῖτουργο, μέ τὴ συμμετοχὴ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀγίων Ἀρχιε-ρέων, ἐδῶ στὸν ἱερό καθεδρικό ναὸ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρω-νείας καὶ Κομοτηνῆς.

Ἐκφράζουμε γι' αὐτὴν τὴν ὑψί-στη εὐλογία καὶ τὴ μεγάλη τιμὴ τὴ βαθυτάτη εὐγνωμοσύνη τῆς καρ-δί-ας μας πρωτίστως πρὸς τὴν Κυρία Θεοτόκο, τῆς ὁποίας ἡ μητρικὴ ἀγάπη καὶ πρόνοια μᾶς συνεκέ-ντρω-σε ἐδῶ, ὡς μητέρα τὰ τέκνα της, γιὰ νὰ ἀντλήσουμε χάρη ἀπὸ τὴν χάρη της, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν Σεβασμιώτατο καὶ ἀγαπητό ἐν Χρι-στῷ ἀδελφό, τὸν σεπτὸ ποιμε-νάρ-χη σας, κ. Παντελεήμονα, μέ πρω-το-βουλία καὶ μέριμνα τοῦ ὁποίου, καὶ παρά τὰ ἐμπόδια τὰ ὁποῖα προέ-κυψαν, ἦλθε στὸν τόπο σας ἡ ἱερά εἰκὼν τῆς Κυρίας Θεοτόκου, γιὰ νὰ εὐλογῆσει καὶ νὰ ἐνισχύσει τὰ ἐν Θράκη τέκνα της, σέ μίᾶ ἐπο-χὴ κρίσιμη καὶ δύσκολη.

Σᾶς εὐχαριστοῦμε, Σεβασμιώτατε Ἅγιε Μαρωνείας, γιὰ τὴν εὐγενῆ καὶ φιλάδελφο πρόσκλησή σας νὰ συνιερουργήσουμε καὶ νὰ τιμή-σου-με τὴν ἔλευση τῆς ἱερᾶς εἰκόνας τῆς Παναγίας τοῦ «Ἄξιον ἔστί» στὴν πόλη καὶ τὴν Ἱερά Μητρό-πο-λή σας.

Ἡ ἔλευση καὶ ἡ παρουσία τῆς ἱερᾶς καὶ ἱστορικῆς αὐτῆς εἰκόνας, τῆς Παναγίας τοῦ «Ἄξιον ἔστί», ἡ ὁποία, ὅπως ὅλοι ἀσφαλῶς γνωρί-ζετε, σέ ἐλάχιστες περιπτώσεις ἐξῆλθε τῶν ἱερῶν ἐν Ἁγίῳ Ὁρει σκηνωμάτων της καὶ κατέλιπε αἰσθη-τῶς τὸν ἱερό λειμῶνα της γιὰ νὰ ἐπισκεφθεῖ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ ἀγω-νιζόμενα τέκνα της, ἀποτελεῖ ὄντως μίᾶ ἐπιπλέον ἀφορμὴ γιὰ νὰ μακαρίσουμε τὴν «ἀιμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν», Παναγία Παρθένο, γιὰ νὰ ὑμνήσουμε καὶ νὰ δοξά-σου-με «τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερου-βεῖμ» καὶ τὴν «ἀσυγκρίτως ἐνδο-ξω-τέραν τῶν Σεραφεῖμ», «τὴν τε-κοῦσα τῶν πάντων Ἀγίων

ἀγιώτα-τον Λόγον», ἀλλά καί πνευματική μητέρα πάντων τῶν εἰς τόν Υἱόν της πιστευόντων, τήν προστάτιδα καί σώτειρα καί ὑπέρμαχο στρατη-γό τοῦ εὐσεβοῦς μας Γένους.

Καί καθὼς ἡ ἀφορμή αὐτή συμπί-πτει μέ τά προεόρτια τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου καί ζωοποιῦ Σταυροῦ, μᾶς δίδει τήν εὐκαιρία νά τιμήσου-με τήν πανσεβασμία μορφή τῆς Ὑπε-ραγίας Δεσποίνης καί Θεοτό-κου, ὅπως τήν βλέπουμε ἀποτυπω-μέ-νη στό ἱερό αὐτό κειμήλιο τῆς εὐσεβείας καί τῆς πίστεως, στήν ἱερά εἰκόνα τοῦ «Ἄξιον ἔστί», ὡς τῆ Μητέρα τῆς ἀγάπης ἀλλά καί τοῦ πόνου.

Καί ἐάν τό πρῶτο χαρακτηριστικό τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, αὐτό τῆς ἀγάπης, φαίνεται σχεδόν αὐτονόη-το, γιατί ἡ ἔννοια τῆς ἀγάπης εἶναι ἀπολύτως ταυτόσημη μέ τήν ιδιό-τη-τα τῆς μητέρας, ἡ ἀγάπη τῆς Πανα-γίας Μητρός τοῦ Κυρίου μας καί πνευματικῆς μητέρας ὄλων τῶν χριστιανῶν, εἶναι ἀγάπη ὑπέρ νοῦν καί ἔννοιαν.

Καί τοῦτο διότι ἡ ἀγάπη της δέν περιορίσθηκε μόνο στόν Υἱό της, οὔτε ἀκόμη εἰς τόν κατά θεία ἀνά-θεση υἱό της, τόν ἠγαπημένο μαθη-τή τοῦ Κυρίου μας, τόν θεολόγο Ἰωάννη, ἀλλά διευρύνεται καί ἐπε-κτείνεται καί ἀγκαλιάζει ὅλους τούς ὀρθοδόξως πιστεύοντες στόν Υἱό της, ὅλους ὅσους προσφεύγουν στή χάρη της καί ἐπικαλοῦνται τή βοήθεια καί τήν προστασία της.

Καί ἀκόμη ἡ ἀγάπη τῆς Παναγίας μας πρός ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τήν εὐλα-βοῦ-νται καί τήν τιμοῦν ὑπερβαί-νει, ἄς μοῦ ἐπιτραπεῖ νά πῶ, τίς προσδοκίες μας, διότι ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος προτρέχει καί στηρίζει καί καλύπτει καί προστατεύει τά εὐσεβῆ τέκνα της, ἀγρυπνώντας καί δεομένη πάντοτε ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Υἱοῦ της, πρὶν ἀκόμη νά τῆς τό ζητήσουμε, πρὶν ἀκόμη νά προ-φθάσουμε νά διατυπώσουμε ταπει-νά τό αἴτημά μας.

Τό βλέπουμε αὐτό ἀλλά καί τό ζοῦμε μέ τά ἀπειράριθμα θαύματά της καί τίς ἀναρίθμητες ἐμφανί-σεις της ἀνά τούς αἰῶνες σέ ἐκλε-κτούς δούλους της ἀλλά καί σέ ἀπλούς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι εἶ-δαν ὀλοφάνερη τήν ἐπέμβαση της στή ζωή τους.

Τό δεύτερο χαρακτηριστικό τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, αὐτό τῆς Μητέρας τοῦ πόνου, εἶναι ἴσως ἐκεῖνο πού μᾶς συγκινεῖ περισσό-τε-ρο καί ἀγγίζει τά μύχια τῆς ψυ-χῆς τοῦ καθενός μας.

Ἡ Παναγία μας γνωρίζει καλύτε-ρα ἀπό κάθε ἄλλον τί σημαίνει πόνος, γιατί τόν αἰσθάνθηκε ἀπό νωρίς, ὅταν ρομφαία διῆλθε τήν ψυχή της, ἀκούοντας τούς λόγους τοῦ πρεσβύτου Συμεών κατά τήν Ὑπαπαντή τοῦ Υἱοῦ της νά προ-φητεῦει γιά τή ζωή του. Καί ἀπό τότε δέν ἀποχωρίσθηκε ἀπό τόν πόνο, μέχρι τήν ἡμέρα

πού είδε τόν Υιό της καί Κύριό μας, τόν Σωτήρα καί Λυτρωτή τοῦ κόσμου, νά κρέ-μαται ἐπί τοῦ Σταυροῦ, ταλαιπω-ρη-μένος καί πονεμένος ἀπό τήν κακία καί τήν ἀχαριστία τῶν ἀνθρώπων.

Καί παρότι ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος πίστευε ἀκράδαντα στή θεία του φύση καί στήν ἀνάστασή του, ὁ πόνος τῆς μητρικῆς της καρδιάς βλέποντας τό σπλάγχνο της νεκρό, χωρίς εἶδος καί χωρίς κάλλος, τήν κάνει εὐαίσθητη γιά κάθε πονε-μένη ὑπαρξη, γιά κάθε ἀδικημένο, κατατρεγμένο καί συκοφαντημένο ἄνθρωπο.

Γι' αὐτό καί ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος ὑπῆρξε πάντοτε ἡ προστάτις τοῦ Γέ-νους μας, πού ἀδικήθηκε πολλές φορές στήν ἱστορία του, πού πόνε-σε καί δοκιμάσθηκε ἀπό καταστρο-φές καί ἀπώλειες, πού ἀναγκά-σθη-κε σάν καί Ἐκείνη, τήν Παναγία Μητέρα τοῦ Κυρίου μας, νά πάρει τόν δρόμο τῆς προσφυγιάς, ἀφήνο-ντας πίσω τά πάντα καί παίρνο-ντας μαζί τους, οἱ πατέρες καί οἱ μητέρες μας, ἐλάχιστα πράγματα, ἀλλά ἀνάμεσα σ' αὐτά πάντοτε τήν ἱερή εἰκόνα τῆς Παναγίας μας.

Καί καθώς φέτος μνημονεύουμε τά 100 χρόνια ἀπό τή Μικρασια-τι-κή καταστροφή καί τίς χιλιάδες τῶν προγόνων μας πού ἀναγκά-σθη--καν νά ἐγκαταλείψουν μέ βίαιο καί ἄδικο τρόπο τίς ἐστίες τους καί νά ἀναζητήσουν μιά σανίδα σωτη-ρίας στά κύματα τῆς θάλασσας καί στήν τρικυμία τῆς ζωῆς τους καί τῆς ἱστορίας, ἡ Ὑπεραγία Θεοτό-κος, ἡ Μητέρα τῆς ἀγάπης καί πόνου, ἦρθε καί πάλι ἀρωγός καί ἀντιλήπτωρ στήν ἀνάγκη τους.

Ἀνάμεσα στά πολλά πού προσέ-φερε στούς πατέρες καί τίς μητέ-ρες μας, πού ἔφθασαν πρόσφυγες στή μητροπολιτική Ἑλλάδα ἀπό τίς ἀλη-σμόνητες πατρίδες, πού ἔφθα-σαν κι ἐδῶ στή Θράκη καί τή Μακε-δονία μας, προσέφερε ἡ Κυρία Θεοτό-κος διά τῶν Ἱερῶν Μονῶν καί τῶν μοναχῶν τοῦ Περιβολιοῦ της, τοῦ Ἀγιωνύμου Ὁρους, τό μεγαλύτερο μέρος τῶν ἀγιορειτικῶν μετοχίων πρὸς ἀποκατάσταση τῶν ἀκτημό-νων προσφύγων τῆς Μικρασια-τι-κῆς καταστροφῆς. Μάλιστα εἶναι χαρακτηριστικό ὅτι στήν ἐπίσημη ὁμολογία αὐτοῦ τοῦ ἐθνικοῦ ἀγιο-ρειτικοῦ δανείου, τό ὁποῖο συνή-φθη τό 1931, τυπώθηκε ἡ εἰκόνα τῆς Παναγίας τοῦ «Ἄξιον ἐστί», ἐνώπιον τῆς ὁποίας οἱ Ἀγιορεῖτες πατέρες εἶχαν ὑπογράψει πρὸ 25 περίπου ἐτῶν κοινή ἀπόφαση πρὸς τόν τότε βασι-λέα τῆς Ἑλλάδος δη-λώ-νοντας ὅτι ἐπιθυμοῦν νά ἀνή-κει τό Ἅγιον Ὅρος στήν ἐλληνική ἐπικράτεια.

Ὁ σύνδεσμος αὐτός τῆς ἐφεστίου εἰκόνας τοῦ Ἀγιωνύμου Ὁρους ἀπο-δεικνύεται τρανώτατα καί ἀπό τό γεγονός ὅτι ἡ Ἱερά Κοινότης τοῦ Ἁγίου Ὁρους, συγκατένευσε στήν ἔξοδο τῆς ἱερᾶς εἰκόνας τῆς Πανα-γίας τοῦ «Ἄξιον ἐστί» ἀπό τόν Ἄθωνα μόνο ἐξ ἀφορμῆς πολύ σημαντικῶν γεγονότων διά τό Γέ-νος μας. Ἐν ἐξ αὐτῶν ἦτο καί ἡ ἐπέτειος τῶν 100 ἐτῶν ἀπό τήν ἀπε-λευθέρωση καί ἐνσωμάτωση

τῆς Θράκης μας στό Ἑλληνικό κρά-τος. Ἡ ἐπισυμβάσα ὁμως πανδημία μετέθεσε τήν ἔλευση τῆς σεβα-σμί-ας εἰκόνοσ στήν πόλη σας, ἡ ὁποία ἦλθε πρό ὀλίγων ἡμερῶν, γιά νά ἀπαλύνει τόν πόνο καί τίς πληγές ἀπό τόν σύγχρονο αὐτόν λοιμό, ὁ ὁποῖος ταλαιπώρησε ὄχι μόνο τήν πατρίδα μας ἀλλά καί ὅλον τόν κό-σμο, ἀλλά καί γιά νά μᾶσ ἐνισχύσει στίς κρίσιμη αὐτή συγκυρία γιά τή χώρα μας καί τήν οἰκουμένη.

Ἡ μητρική ἀγάπη τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου θέλησε μέ τήν ἐπίσκεψή της αὐτή νά μᾶσ ὑπενθυμίσει ὅτι εἶναι πάντοτε δίπλα μας, πάντοτε παροῦσα στή ζωή μας, πάντοτε παροῦσα στίς δύσκολεσ στιγμές τῆς ζωῆσ μας, στίς ὥρεσ τοῦ πόνου καί τῆς δοκιμασίας, ὅπως ἦταν δίπλα στοῦσ πατέρεσ μας, ὅταν ξεριζω-νόταν ἄδικα ἀπό τήν πατρώα γῆ.

Εἶναι δίπλα μας, ὅταν παραμένου-με καί ἐμεῖσ κοντά της μέ τήν εὐλάβειά μας στό ἱερό πρόσωπό της καί μέ ἐμπιστοσύνη ὅτι ἡ χάρη της καί ἡ κραταιά προστασία της δέν θά μᾶσ ἐγκαταλείψουν ποτέ.

Εἶναι δίπλα μας, ὅταν καί ἐμεῖσ μιμούμεθα τό παράδειγμά της καί προσφέρουμε τήν ἀγάπη μας στοῦσ ἀδελφούσ μας καί ἰδιαιτέρως σέ ὄσοουσ πονοῦν καί σέ ὄσοουσ δοκιμά-ζονται.

Κλίνοντας εὐλαβῶσ καί μέ κατά-νυξη τό γόνυ τῆσ ψυχῆσ καί τοῦ σώ-ματος ἐνώπιον τῆσ ἱεραῶσ εἰκό-νοσ τῆσ Παναγίας τοῦ «Ἄξιον ἐστί» καί εὐχαριστώντας ἐκ πρόσωπου καί τῶν Σεβασμιωτάτων συλλει-τουρ-γούντων ἀγίων ἀρχιερέων τόν πανοσιολογιώτατο Πρωτεπι-στά-τη τοῦ Ἀγιωνύμου Ὁρους καί σύμπασα τήν Ἱερά Κοινότητα, γιά τή μεγάλη εὐλογία τήν ὁποία μᾶσ μετέφεραν, ἀλλά καί τόν Σεβα-σμιώ-τατο Ἅγιο Μαρωνείας καί Κομοτηνῆσ κ. Πα-ντε-λεήμονα, γιά τήν πρόσκλησή του, ἀναπέμπουμε καί ἐμεῖσ πρόσ τήν Παναγία Παρθένο καί Κυρία Θεοτόκο «ὄλη ψυχῆ καί διανοία καί καρδιά καί χεῖλεσι» τόν ἀρχαγ-γελικό ὕμνο, μεγαλύνοντας τήν ὄντως Θεοτόκον καί ἱκετεύοντάσ την νά πρεσβεύει γιά τήν πατρίδα μας καί γιά ὄλοουσ ἀνεξαιρέτως τοῦσ δεομένουσ τῆσ βοηθείασ της, νά μᾶσ σώζει καί νά μᾶσ διαφυ-λάτ-τει ἀπό παντός ὄρατοῦ καί ἀοράτου ἐχθροῦ καί νά μᾶσ ἀξιώσει καί τῆσ οὐρανούσ βασιλείασ τοῦ Υἱοῦ της.